

เรื่องเล่าร้าวปลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

นาทีชีวิต

นางสาวปณิดา พรหมเขียว

หอผู้ป่วยอุบัติเหตุไฟไหม้ งานการพยาบาลศัลยศาสตร์

เนื้อเรื่อง

บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของพยาบาล เริ่มตั้งแต่การประเมินปัญหาภาวะสุขภาพที่ต้องการการดูแลและให้การช่วยเหลือเพื่อให้ผู้ป่วยปรับตัวได้ นำแผนการรักษาของแพทย์สู่การปฏิบัติ ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน และให้การฟื้นฟูและสร้างเสริมสุขภาพโดยคำนึงถึงความเป็นองค์รวม และความเป็นปัจเจกบุคคลที่มีความต้องการที่แตกต่างกันในผู้ป่วยแต่ละคน และที่สำคัญคือความเข้าใจและรับรู้ในตัวตนของผู้ป่วยที่แท้จริงนั้นเขาเป็นคนอย่างไร

“รับผู้ป่วยอุบัติเหตุไฟไหม้ จากการฆ่าตัวตายนะ ใส่ท่อช่วยหายใจยาก อาระवादมาด้วย ระเบิดระว่างกันตึก” เมื่อจบประโยคเท่านั้น ทุกคนในเวรต่างพากันถอนหายใจอย่างเหน็ดเหนื่อย มันทำให้เราคิดถึงว่าทำไมคนเหล่านั้นถึงได้คิดและทำร้ายตัวเองสร้างความเดือดร้อนให้คนอื่นกันนะ หลังจากรับ case ในช่วงเวรบ่ายทุกอย่างดูราบรื่นไม่มีอะไรผิดปกติ แต่เพื่อความปลอดภัยพิพยาบาลจึงมัดแขน 2 ข้างไว้

ช่วงเวลาของเวรตีผ่านไปแบบเรียบสงบ จนถึงเกือบเช้าผู้ป่วยหลายคนต่างเริ่มต้นเพื่อทำกิจวัตรประจำวันของตนเอง “ ตึง!!!! ” เสียงของเตียงที่ถูกกระแทกอย่างรุนแรง ทำให้ฉันหันไปตามต้นเสียงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สิ่งที่เห็นคือคนไข้กำลังใช้เท้ากระแทกกับเตียงอย่างรุนแรง และพยายามใช้มือที่ถูกผูกเอาไว้ ดึงท่อช่วยหายใจ “หมอ!! พี่!! ผู้ป่วยอาระवाद” แม้มือทั้งสองข้างจะถูกผูกไว้อย่างหนาแน่นแต่เขาก็พยายามโน้มตัวดันอย่างรุนแรงเหมือนจะให้ตัวเองหลุดจากการพันนาการโดยไม่ฟังเสียงห้ามจากใครเลย ฉันและพี่พยาบาลอีกสองคนและหมอต่างช่วยกันตะโกนห้ามแข่งกับเสียงกระแทกที่เข้าหูกับเตียง พยายามจับมือคนไข้ไปพร้อมกัน แต่ด้วยรูปร่างที่ต่างกันมากทำให้ไม่สามารถที่จะจับไว้ได้อยู่ “หมอขออาสาสลับตัวเลยก่อนที่ท่อช่วยหายใจจะหลุด” ลั่นเสียงที่พี่บอกหมอ ผู้ป่วยก็โน้มหน้ามาที่มีมือ ฉันจึงโน้มตัวไปจับมือที่กำลังจะจับท่อและใช้มืออีกข้างผลักศีรษะโดยที่ไม่ได้ทันระวังตัว เสียงของพี่ฉันก็ตะโกนขึ้นมา “เห้ย!! ระวังหน้า” โช๊ะ!! หน้าฉันชนไปครึ่งแท่งกับหัวที่รู้สึกอึดตลอดเวลา หลังจากความวุ่นวายนั้น หมอได้ฉีดยาสลบให้กับผู้ป่วยทำให้ทุกอย่างกลับมาสงบ รวมถึงฉันที่นั่งลงไปกับพื้นเพราะปวดศีรษะและใบหน้ามาก

ช่วงเวลาแค่ไม่กี่นาทีมันเกิดอะไรขึ้นมากมาย ทั้งความรู้สึกที่โกรธจากความเจ็บปวดที่เกิดผสมกับหน้าที่ที่เราต้องรับผิดชอบ การตัดสินใจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งหลังจากจบเหตุการณ์มันทำให้ฉันคิดว่าฉันตัดสินใจถูกไหมที่เอาตัวเราไปเสี่ยง เพื่อที่ไป Safe ชีวิตกับคนที่เขาไม่ต้องการชีวิตเขา ตั้งแต่แรก เหตุการณ์ถูกรายงานต่อหัวหน้า หอผู้ป่วย ฉันถูกส่งไปตรวจร่างกายและดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆของการถูกผู้ป่วยทำร้ายร่างกาย ตามแนวทางบุคลากรปลอดภัยในระหว่างกระบวนการทำงาน (personnel safety) หลังจากเหตุการณ์วันนั้นเกิด ขึ้น ได้มีการทบทวนกระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดความปลอดภัยมากขึ้นทั้งกับตัวเจ้าหน้าที่และตัวผู้ป่วยเอง

การดูแลผู้ป่วยรายนี้ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จนถึงวันที่ผู้ป่วยถอดท่อช่วยหายใจออก วันที่แผลผู้ป่วยดีขึ้นหลังจากที่ผู้ป่วยพูดคุยได้ เริ่มทำสิ่งต่างๆเองได้ตัวฉันเองนั้นก็ยังคงมือคึดอยู่ในใจ วาดระแวงและกังวลว่าเขาจะทำร้ายเราหรือทำร้ายตัวเองอีก แต่ด้วยหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบฉันก็ยังคงต้องทำหน้าที่ของฉันให้ดีที่สุด ในช่วงหนึ่งขณะที่เราพูดคุยกัน เขาได้ถามฉันว่า “ตอนนั้นทำไมถึงไม่ปล่อยให้หมดตายไป ช่วยชีวิตผมไว้ทำไม แหมคุณพยาบาลต้องมาจับตัวอีก” ฉันยิ้มตอบ “เพราะอยากทำความดี หน้าที่ของฉันคือการช่วยชีวิตคน ไม่ใช่ทำร้ายใคร ฉันหวังว่าคุณจะฟื้นขึ้นมา และนำความดีที่ฉันมอบให้กับคุณไปทำความดีต่อ ไม่ว่าคุณจะอยู่ส่วนไหนของโลกก็ตาม” การที่ฉันได้ดูแลเขาต่อเนื่องทำให้ได้เห็นพฤติกรรมและตัวตนที่แท้จริงของผู้ป่วย ฉันค่อยๆเปิดใจรับและลดอคติทุกอย่างทิ้งไปทำให้ได้รับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงว่าเขาไม่ได้มีอะไรเลวร้ายอย่างที่คิด เพียงแค่ช่วงเวลาหนึ่งเขาอาจจะตัดสินใจผิดพลาดและทำไปโดยไม่คิดก่อน

ผู้ป่วย Suicidal บางครั้งพวกเขาอาจจะไม่ได้ต้องการทำร้ายใครหรือไม่ต้องการให้ใครเจ็บปวด แต่เพียงแค่ว่าความรู้สึก ณ ตอนนั้นมันแบกรับอะไรไม่ไหวต่อไปแล้ว เพราะฉะนั้น แค่ว่าเราพร้อมที่จะเข้าใจความรู้สึกของเขาเราอาจจะได้เห็นมุมมองหรือตัวตนที่แท้จริงของเขาได้